

ת"פ 42065/10/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

05 דצמבר 2018

ת"פ 42065-10-16 מדינת ישראל נ' פלוני
(אחר/נוסף)
לפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי ענף תביעת
משטרת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני על - ידי ב"כ עוה"ד אלכס גפני

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. כנגד הנאשם, תושב ירושלים, יליד 1988, הוגש כתב אישום ת.פ. 42065-10-16 שכלל בתחילה שישה אישומים. בהמשך, תוקן כתב האישום ונמחקו ממנו האישום השלישי והחמישי.

מהאישום הראשון עולה כי בתאריך 2016 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, כאשר שבה המתלוננת מטויל בעיר עם בנם המשותף, כעס הנאשם על המתלוננת כי חזרה מאוחר, החל לקלל אותה, התקדם לעברה באופן מאיים והמתלוננת זזה לאחור. עוד באותן נסיבות, אמר הנאשם למתלוננת כי הוא יכול לשפוך עליה מים רותחים ואז לומר שזה נעשה שלא במכוון, וכן כי הוא ימצוץ את דמה ויעקור את עיניה.

מהאישום השני עולה, כי בתאריך 2016 בסביבות השעה 12:00 בביתם, ביקשה המתלוננת מהנאשם ללכת עם ילדיה להוריה עד לשעה 16:00. הנאשם הסכים שתלך, אך אסר עליה לקחת איתה את הילדים. באותן נסיבות הכניס הנאשם את המתלוננת לאחד החדרים בבית וצעק עליה שלא תבכה ואף סטר לה על פניה. חרף זאת יצאה המתלוננת עם הילדים מהבית. הנאשם הלך אחריהם, וכאשר השיג אותם לקח את תיקה של המתלוננת וזרק אותה על הכביש. כמו כן, באותה מעמד, שרט את המתלוננת בזרועותיה וגרם לה סימני שריטות.

מהאישום הרביעי עולה, כי בתאריכים שונים אשר אינם ידועים במדויק למאשימה במהלך כל שנות נישואיהם של הנאשם והמתלוננת, במספר רב של מקרים, נהג הנאשם לתקוף את המתלוננת בביתם, שלא כדין ובלא הסכמתה, בכך שהיה מכה אותה. כמו כן היה מאיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכוונה להפחידה או להקניטה. כתוצאה ממעשי התקיפה היו נותרים לעיתים על גופה של המתלוננת סימני חבלה. כן נהג הנאשם במספר מקרים לשבור את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת, ובכך הרס נכס במזיד.

מהאישום השישי עולה, כי בתאריך 2016 בשעה 07:30 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לביתה של הגברת צ"ת ברחוב הארבעה 39 בירושלים ודפק בחוזקה בדלת הבית. הגברת ת' סירבה לפתוח לנאשם את הדלת מאחר שהוזהרה מראש על ידי המתלוננת כי הנאשם בדרך לדירתה והוא כועס. באותן נסיבות, בשעה שהנאשם עומד מחוץ לדלת ביתה, איים על הגברת ת' בפגיעה שלא כדין בגופה בכוונה להפחידה ולהקניטה בכך שצעק לעברה: "יא זונה, אני ארצח אותך, תפתחי את הדלת, אני אהרוג אותך".

2. בדיון מיום 25.06.2017, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, הורשע הנאשם על פי הודאתו בשלוש עבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (אחת מהן ריבוי עבירות), תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382 לחוק העונשין, תקיפת בת זוג (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין והיזק בזדון (ריבוי עבירות) לפי סעיף 452 לחוק העונשין. בהסדר הטיעון סוכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן להכנת התסקיר. אין הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. האחד מיום 30.11.2017, והשני מיום 08.03.2018. מהתסקירים עולה, כי הנאשם גרוש ואב לשניים כבן 30, אשר ביום עריכת התסקיר העיקרי גר לבדו בירושלים ועבד במחלקת הגינון בעיריית ירושלים, עבודה בה הוא מחזיק מזה כחמש שנים. שירות המבחן ערך שיחות עם שני בני הזוג (הנאשם והמתלוננת) והתרשם שנישאו כאשר הם לא בשלים וחסרי כלים להתמודד עם קשיים ועם גידול הילדים. שירות המבחן מציין, כי מדיווח שהתקבל מהעובדת הסוציאלית בלשכת הרווחה 'גוננים' נמסר שלאורך השנים הגיעה המתלוננת פעמים רבות ללשכה במצבי סיכון ועם חבלות. ע"פ התסקיר, לדבריה של המתלוננת, הנאשם הוא אדם אלים מאוד ומניפולטיבי שנהג להדיר אותה מהטיפול בילדים ומהקשר איתם. לדבריה, הדפוס האלים נמשך גם לאחר הגירושין, כאשר הנאשם התנה את פגישותיו עם הילדים בכך שהמתלוננת תפחית מסכומי המזונות שהוא משלם וכן תשלח עם הילדים כסף עבורו.

באשר לנאשם עצמו, מציין שירות המבחן, כי הוא נעדר עבר פלילי. בתסקיר מצוין כי לטענת הנאשם, העבירות הנוכחיות נבעו מהאווירה הכללית בבית אשר הייתה מתוחה, בעיקר סביב קשיים בתקשורת בין בני הזוג וקושי בהתנהלות עם הילדים. לפי חוות דעת שירות המבחן, הנאשם לוקח אחריות ומכיר בהיותו אלים אך מאידך, מנסה להפחית מחומרת מעשיו ונראה כי הוא מטיל את האחריות על המתלוננת. התרשמות שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירה, עומדות נסיבות חיו המוקדמות של הנאשם (שמפאת צנעת הפרט לא יובאו כאן בפירוט) אשר מקשות עליו, בין היתר, להתמודד עם המציאות. לפי התסקירים, האירוע המרכזי אשר גרם לנאשם טראומה הוא אובדן אביו בגיל צעיר והיותו בודד במערכת המשפחתית.

ביום 27.12.2016 נשלח הנאשם על ידי שירות המבחן לטיפול ב"בית נועם" - בית טיפולי לגברים הנוהגים באלימות זוגית. הנאשם סיים את הטיפול לאחר חודשיים, מחצית זמן הטיפול בלבד. הטיפול הופסק משום שהצוות במקום חש שהנאשם אינו מצליח להפיק תועלת מהטיפול ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. לדבריהם, ייתכן כי ברקע לכך עומדות רמות חרדה גבוהות המציפות אותו. הנאשם נדרש לעבור בדיקה פסיכיאטרית לצורך בחינת קבלתו מחדש. בהערכה הפסיכיאטרית נכתב כי מדובר בהפרעת הסתגלות ואישיות לא בשלה. לדברי הפסיכיאטר, הפרעת הקשב והריכוז ממנה הוא סובל מקשה עליו להשתתף באופן יעיל בטיפול.

לאחר שהורחק מהטיפול ב"בית נועם" שולב הנאשם בקבוצה לעצורי בית המתקיימת בשירות המבחן. במקביל

השתתף בקבוצה לשליטה בכעסים המתקיימת בארגון "יד שרה". מהתסקיר עולה, כי הנאשם לא הפיק תועלת ניכרת מההשתתפות בשתי תוכניות אלה.

בתסקיר המשלים מצוין, שהנאשם הגיע לשירות המבחן לשיחות פרטניות שבועיות עם קצינת המבחן. השיחות מאששות את המסקנות שהועלו בתסקיר העיקרי, לפיהן הנאשם סובל מטרומות אשר השפיעו על מהלך חייו. לאור האמור ממליץ שירות המבחן, כי הנאשם זקוק לליווי פסיכיאטרי הכולל טיפול תרופתי נוגד חרדה וכן לטיפול פרטני ארוך טווח. לאור האמור, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במסגרתו יפקח שירות המבחן אחר השתלבותו של הנאשם בטיפול הפסיכיאטרי וכן ימשיך את השיחות הפרטניות בשירות המבחן.

שירות המבחן מציין כי בבואו להמליץ על הענישה, לצד חומרת העבירות שבוצעו, לקח השירות בחשבון כי הנאשם שיתף פעולה עם התוכניות בהן השתתף ב"בית נועם" וב"יד שרה" וכן שיתף פעולה בשיחות השבועיות הפרטניות בשירות. כמו כן נלקח בחשבון כי הערכת המסוכנות של של הנאשם פחתה וכי כיום היא מוגדרת בינונית-נמוכה. לאור זאת ממליץ שירות המבחן כי העונש שיוטל על הנאשם יהיה עבודות שירות לתקופה קצרה, אשר מחד, יהוו גבול ברור להתנהלותו ומאידך, יאפשרו לו המשך שגרת חייו ושיקומו האישי.

חוות דעת הממונה

4. ביום 16.09.2018 ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם. חוות הדעת קובעת כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות שבהן הודה הנאשם, ועל מידת הפגיעה שגרמו העבירות למתלוננת. לטענת המאשימה, מהתסקירים עולה כי מעשיו של הנאשם הינם בבחינת קצה הקרחון במסכת האלימות כלפי בת זוגו. לשיטתה, הואיל שכל אחד מהאישומים הוא מסכת התעללות נפרדת, יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום. לשיטתה, מתחם הענישה באישום הראשון נע בין מאסר על תנאי או של"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל; באישום השני, בין מאסר קצר בעבודות שירות או של"צ ועד 12 חודשים מאסר בפועל; באישום השלישי, בין שישה חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל; באישום הרביעי, בין מאסר על תנאי או של"צ לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לאור האמור מבקשת ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך ₪ 5,000 למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען לעניין העונש, שהפסיקה שהביאה ב"כ המאשימה היא במקרים חמורים בהרבה מהמקרה דנן, ולכן לא ניתן להקיש מפסיקה זו. נטען ע"פ 'הלכת ג'בר' יש לקבוע מתחם אחד לכל העבירות הואיל שמדובר באירועים סמוכים ועובדות דומות. לעניין התסקירים נטען, כי ב"כ המאשימה הקריא רק מהתסקיר העיקרי ולא מהתסקיר המשלים אשר ביניהם פער זמנים של כמעט שנה. לדבריו, בתסקיר הראשון נאמר כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי ושהעבירות נעברו על רקע חילוקי דעות בין בני הזוג לגבי הטיפול בילדים. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי העבירות שביצע נובעות ממערכת זוגית לא תקינה שהייתה בין בני הזוג. הוזכר כי הנאשם הופנה לוועדה מיוחדת, המורכבת מפסיכיאטר ועו"ס, שבחנה את מסוכנותו של הנאשם. הוזכר כי בתסקיר הראשון צוינה רמת מסוכנות גבוהה של הנאשם, בעוד בתסקיר השני דובר על רמת מסוכנות נמוכה. לטענתו שינוי זה מעיד כי הנאשם עבר הליך שיקום. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב מפסיכיאטר שקובע שהנאשם סובל מבעיות פסיכיאטריות וכי אינו זקוק לטיפול פסיכיאטרי צמוד. ב"כ הנאשם הזכיר לפני

בית המשפט כי בנם של בני הזוג מתגורר אצל הנאשם על פי החלטת בית המשפט לענייני משפחה. ב"כ הנאשם מציג לבית המשפט מכתב תודה מאימו של מטופל בעמותת "קידום" שבה התנדב הנאשם. כמו כן מציג לבית המשפט מכתב המלצה ממעסיקו, לפיו הוא עובד חרוץ.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לסטות ממתחם הענישה בהתאם לשיקולי השיקום. עוד ביקש כי לאור נסיבות חייו הקשות של הנאשם, ונסיבות המקרה בכללותן, להימנע מהטלת מאסר על הנאשם, ואף כזה שירוצה בעבודות שירות, ולהסתפק בצו המבחן ובמאסר על תנאי.

דבר הנאשם: בדבריו האחרונים לבית המשפט, הביעה הנאשם חרטה על כל מעשיו. הנאשם ציין בפני בית המשפט כי מערכת הנישואין בינו לבין המתלוננת הייתה רצופת קשיים וכי הוא מבקש מבית המשפט לתת לו סיכוי לשקם את חייו.

מתחם העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע מתחמי העונש ההולם למעשים שבוצעו על ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאור העובדה כי העבירות בוצעו בסמיכות זמנים, יש לקבוע מתחם אחד לכל העבירות בכללותן. נסיבות העניין מלמדות כי הנאשם, במספר הזדמנויות, תקף את זוגתו, גרם לה חבלות ואיים עליה בהזדמנויות שונות. ב"כ המאשימה פירט בטיעונו את מידת פגיעת העבירות בערכים המוגנים, שמירת שלימות הגוף, הפרטיות ותחושת הביטחון. לעניין מתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום ובהתאם טענה למתחמי ענישה לכל עבירה שבין מאסר על תנאי ושל"צ ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 977/16, ו-רע"פ 3077/16 וביקשה לאור התסקירים והיעדר עבר פלילי של הנאשם, להטיל עליו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪.

מנגד, טען הסניגור כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה עניינה במקרים חמורים באופן משמעותי מהמקרה דנן ולכן אין להקיש מפסיקה זו. הסניגור טען בפני בית המשפט כי לאור העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, נסיבות חייו הקשות, ההליכים הטיפולים שעבר והמלצת שירות המבחן, יש לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום של הנאשם.

לאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, בפסיקה אליה הופנה בית המשפט, ובנסיבות העניין, נראה בעיני כי מתחם העונש בכל האישומים כאחד נע בין מאסר למשך 6 חודשים יכול שירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים.

חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום

על פי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי שישתקם ולקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לשיקולי שיקום אותם עובר הנאשם.

כפי שעולה משני תסקירי שירות המבחן, הנאשם הוא כבן 30, נעדר עבר פלילי, אשר סובל מטרומה קשה שעבר במהלך חייו. בהתאם להמלצת הוועדה בשירות המבחן הוא זקוק לטיפול פסיכיאטרי ממושך ורציף. נקבע בתסקיר האחרון כי רמת מסוכנותו לחזרה לעבירה, בינונית-נמוכה.

הנאשם השתתף בתוכנית "בית נועם" ובתוכנית לשליטה בכעסים במסגרת "יד שרה", וכן משתתף בשיחות שבועיות פרטניות במסגרת שירות המבחן. לפי התסקיר האחרון בעניינו, שיתף הנאשם פעולה עם הצוותים בכל

התוכניות הנ"ל. לאור זאת ממליץ שירות המבחן כי העונש שיוטל על הנאשם יהיה עבודות שירות לתקופה קצרה, אשר מחד יהוו גבול ברור להתנהלותו ומאידך יאפשרו לו המשך שגרת חייו ושיקומו האישי. כמו כן ממליץ השירות יוטל על הנאשם צו מבחן לשנה אשר במהלכה ימשיך וישתתף הנאשם בשיחות פרטניות עם קצין מבחן.

העונש המתאים

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הנוגעים לענין לקולא ולחומרא, להיות הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי ונוכח המלצת שירות המבחן ועיון במוצגים 1/נ - 3/נ שהוגשו על ידי הסניגור, אני מקבל את המלצת שירות המבחן וגוזר על הנאשם, מטעמי שיקום וחריגה ממתחם העונש המתאים את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 6 חודשים אותם ירצה בעבודות שירות. משחלף המועד שנקבע בחוות דעת הממונה, מתבקש הממונה לקבוע מועד חדש לביצוע עבודות השירות ולדווח לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון נוסף.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע.

ג. חתימה על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע וזאת תוך שנה מהיום. לא יחתום יאסר למשך 7 ימים.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים שווים החל ב-01/01/19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשע"ט, 05 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה המתמחה הגב' עדי שהם, הנאשם וב"כ עוה"ד אלכס גפני.